

Tiểu phẩm.

Cô bé bán diêm.

I: Nhân Vật:

- 1: Cô bé bán diêm.
- 2: Người mẹ và cô con gái.
- 3: Linh hồn người mẹ của cô bé bán diêm.

II: Nội Dung: Nhạc nền” Lời thắm đêm đông” giới thiệu bối cảnh và nhân vật.

- Câu chuyện xảy ra vào một tối mùa đông lạnh giá; giữa giòng người xuôi ngược vui vẻ, hạnh phúc tràn trề bởi gia đình đoàn tụ chợt xuất hiện một bé gái quần áo rách tả tơi, cô đơn rao bán bán diêm với giọng khản đặc vì đói và lạnh.

-Cô Bé Bán Diêm:

Cha ta là là ai?

Mẹ ta là là ai?

Không nhà mà không cửa!

Thân rách tả tơi rách tả tơi nè!

Kiểm ăn đồ nhật nè!

Diêm đây! Diêm đây!

Diêm đây! Diêm đây!

(Cô bé vừa đi vừa rao vô tình vấp phải hai mẹ con đi trên đường khiến cô bé té nhào, đôi giày quá khổ văng ra cùng với mấy hộp diêm tung toé, người mẹ hốt hoảng ôm chầm lấy con gái của mình cũng bị té do va động.)

-Người Mẹ:

-Ôi giời ơi! Khổ thân con tôi, quần áo đã be bét lại còn vướng phải mùi hôi của con hủi này, ôi giời ôi là giời ôi!(quay qua cô bé bán diêm xỉa xói)

-Mày, mày! Đồ chết bầm chết dập, mắt mày để đâu mà dám đụng làm vậy bần con bà hả?! Cho mày chết nè! Cho mày chết nè!

Cô Bé Bán Diêm: (Khóc meo máo và lượm đồ). Dạ! Cháu xin lỗi bà và cô, cháu vô ý thôi ạ!

-Người Mẹ: (Cầm chiếc giày của bé bán diêm và gõ vào trán bé). Xin lỗi nè! Vô ý nè! Cái dạng của mày nên chết đi cho thế gian được sạch (*nhổ nước bọt*). Gớm! Người hôi mùi hủi, giày thúi mùi chuột chết, không tưởng tưởng nổi!

Đưa Con Gái: (*cười vỗ tay*). Hoan hô mẹ! Mẹ nói hay quá, mẹ nói đúng quá! Hôi thế này chỉ xứng với con chó nhà mình thôi mẹ nhỉ? Thôi, để trừ nợ, con lấy chiếc giày này về cho con Lu lu ghê ở nhà xài mẹ nhỉ?

-Người Mẹ: Được đó con ạ! Con cứ việc làm như ý con muốn (*quay sang cô bé bán diêm*). Nè! Bữa khác nhớ tránh mặt bà và cô của mày đi nhé! (*cầm tay con gái và giục*). Thôi! Về đi con, trời lạnh lắm rồi, không khéo mấy con ngỗng quay ở nhà đã nguội ngắt. (*Hai mẹ con bình thân bước đi, cô bé bán diêm gục xuống.....*)

-Cô Bé Bán Diêm: Bà ơi! Cô ơi! Xin thương cháu với! Xin bà và cô trả lại đôi giày cho cháu! Cháu lạnh lắm, cháu chết cóng mất thôi! (*Tiếng hát bài lời Thắm đêm đông nhẹ nhàng vang lên trong tiếng cười khách khách, lạnh lùng và vô cảm của hai mẹ con.*)

-Cô Bé Bán Diêm: (*rét run lấy bắp, cô bé đốt lên từng que diêm, từng que diêm; chắt chiu từng chút ánh lửa vàng vọt yếu đuối, cô bé thều thào nói lên ước nguyện của mình.....*)

-Que này con đốt lên để sưởi cho Chúa Hải Đông nè! Đêm nay chắc lạnh lắm phải không Chúa; Mẹ Chúa chắc là thương Chúa lắm nhỉ? ước gì con cũng có mẹ như Chúa đêm nay.

-Que này con xin chia sẻ cho những người cô đơn khốn khổ như con nè! Người già cô đơn nè! Người lang thang cơ nhỡ nè! Trẻ em cô cút nè!

-Que này con dành cho những người no đủ nè! Cho những người sống trong cảnh giàu sang nhưng lựa biết mở lòng mình ra đón Chúa Hải Đông, và cùng với Chúa Hải Đông chia sẻ tình yêu với anh em đồng loại nè!

-Còn que cuối cùng này là của con nè, Chúa Hải Đồng ơi! Chúa nhớ cho con được gặp mẹ và sống với mẹ mãi mãi chúa nghe!.....mẹ ơi! Con nhớ mẹ quá! Mẹ về với con đi! Mẹ ơi! Đêm nay mẹ có lạnh không? Mẹ có nhớ và thương con không hở mẹ?

-Mẹ ơi,con luôn luôn khắc ghi lời mẹ dạy :” Nghèo cho sạch, rách cho thơm nè, sống yêu thương và biết chia sẻ với mọi người nè, không được sống lọc lừa và dối trá nè, biết tôn trọng sự thật và phải sống trung thực nè, luôn giữ vững niềm tin vào Chúa nè, Mẹ ơi, con đã cố gắng hết sức để sống theo lời mẹ dạy, mẹ có bằng lòng về con không mẹ; Mẹ ơi, con mệt quá rồi mẹ ơi, con cô đơn qua mẹ ơi!

(Còn một que diêm cuối cùng cô bé đốt lên, một ánh sáng xanh toả ra và em nhìn thấy rõ ràng mẹ em tiến đến và mỉm cười với em,em reo lên.....)

-Mẹ ơi! Mẹ cho con đi với,con biết rằng diêm tắt thì mẹ cũng biến mất, mẹ có nhớ không? Mẹ từng đã nói nếu con ngoan ngoãn con sẽ được gặp lại mẹ; mẹ ơi! Con van mẹ,mẹ hãy xin với Chúa Hải Đồng cho con về với mẹ,chắc Người không nỡ từ chối đâu!

Mẹ Của Cô Bé Bán Diêm: Oi! Con của mẹ ơi! Mẹ yêu con lắm! Nào! Con nằm yên, nhắm mắt lại để mẹ ru con ngủ nhé!.....

A.. ơi! ....à.....ơi!

Con ơi con ngủ cho say,

Để con quên hết đêm dài giá đông,

Dẫu dù trời đất mệnh mông,

Chúa thương dọn chỗ yên lòng con thơ.

(Em bé mỉm cười, khuôn mặt rạng rỡ chìm đắm trong lời ru của mẹ....)

(sáng hôm sau hai mẹ con hồi đêm xuất hiện...)

Đứa Con Gái: Kìa, mẹ xem kìa! Ai như con hủi hồi đêm đang nằm ngủ bên vệ đường kìa, ta lại xem đi mẹ. *(hai mẹ con tiến lại gần em bé bán diêm...)*

Người Mẹ: *(nhìn cô bé bán diêm... và sục sục lau nước mắt.)* Khủng khiếp quá, ôi khủng khiếp quá!

Đứa Con Gái: đúng quá mẹ ạ, con hủi này khủng khiếp thật, nhìn thấy mà ghê.

Người Mẹ: *(nhìn con nghiêm nét mặt..)* Con không được nói bậy,không phải là em bé này khủng khiếp, mà chính mẹ và con mới là hai người khổ nạn và khủng khiếp nhất, con xem, em bé chết trên miệng còn nở nụ cười, khuôn mặt sáng ngời chứng tỏ em ra đi rất hạnh phúc..

Đứa Con Gái: mẹ ơi, mẹ nói gì con không hiểu? Tại sao lại chính mẹ và con mới khổ nạn?

Người Mẹ: Đúng ,chính mẹ và con khổ nạn thật, khổ nạn vì cả hai mẹ con quá lạnh lùng , vô cảm đến độc ác, chính Chúa đã kết án nặng nề sự vô cảm trong dụ ngôn :” Người phú hộ và Lazarô” con có nhớ không?

Đứa Con Gái: A! con nhớ rồi mẹ ạ! Lazarô lên Thiên Đàng còn người phú hộ phải xuống hỏa ngục phải không mẹ?

Người Mẹ: Đúng, vậy mẹ con ta phải thay đổi cuộc sống thôi, chúng ta hãy tạ tội với Chúa và xin lỗi em bé này đi, mẹ và con phải làm một nghĩa cử để giúp đỡ em bé lần cuối nghe con.

Đứa Con Gái: Vâng mẹ ạ!con sẽ thay đổi để làm người tốt mẹ ạ..... *(tiếng nhạc lời thăm đêm đông nhẹ nhàng vang lên để kết....)*

HỒNG BÌNH

Bài Hát: Lời thăm đêm đông dùng để làm nhạc nền, cũng có thể cho múa để kết thúc kịch bản.